

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204235
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5412204235.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich PhD., advokát a konateľ proti odporcovi - Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/44/2013-71 zo dňa 11.9.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 497,88 eur titulom tvrdeného nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Námestovo, spočívajúceho v nesplnení zákonnej povinnosti rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu na takúto zmenu v exekučnej veci vedenej podľa spisovej značky súdneho exekútora - Ex/563/2006 (povinný - N. D., nar. X.X.XXXX, vymáha sa záväzok zo zmluvy o úvere č. 5790080). Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že v označenej exekučnej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 286 dní.

Okresný súd vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Er/1812/2008 zistil, že oprávnený dňa 14.9.2006 u súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, so sídlom Exekútorského úradu Dolný Kubín podal návrh na začatie exekučného konania voči povinnému N. D., o vymoženie sumy 51.840 Sk s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 22.3.2006, sp. zn. SR 0575/06. Súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil dňa 16.10.2006 Okresnému súdu Dolný Kubín, označený súd poverenie vydal 13.4.2007 pod č. 5503 021531. Dňa 20.9.2010 bol Okresnému súdu Dolný Kubín doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, v ktorom oprávnený navrhol poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu Bratislava. Predmetný návrh bol následne doručený Okresným súdom Dolný Kubín Okresnému súdu Námestovo dňa 1.10.2010 z dôvodu, že došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na novozriadený Okresný súd Námestovo s účinnosťou ku dňu 1.1.2008. Okresný súd Námestovo dňa 4.10.2010 vydal uznesenie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť za podaný návrh na zmenu súdneho exekútora súdny poplatok vo výške 1,50 eur. Listom zo dňa 26.1.2011 vyzval exekučný súd

súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, či si v súvislosti s podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora uplatňuje náhradu trov exekúcie a ak áno, aby trovy špecifikoval a dokladoval v lehote 15-dní z dôvodu, že v danom prípade bude exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Súdny exekútor Mgr. Marián Kráľ trovy exekúcie vyčíslil, vyčíslenie doručil Okresnému súdu Námestovo 3.2.2011. Uznesením č.k. 4Er/1812/2008-48 zo dňa 29.6.2011 rozhodol súd o zastavení exekúcie, ale o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodoval, o procesnom návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora rozhodované nebolo vôbec. Proti označenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 21CoE/96/2013-75 zo dňa 12.11.2013 uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 4Er/1812/2008-48 zo dňa 29.6.2011 v spojení s dopĺňujúcim uznesením č.k. 4Er/1812/2008-66 zo dňa 13.4.2013 potvrdil.

Pri právnom posúdení veci okresný súd aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, najmä ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d/ ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 17 ods. 1, 2, 3 označeného právneho predpisu. Prioritne skúmal, či v súdnej veci boli splnené všetky zákonné predpoklady na vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom : 1. nesprávny postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Hodnotením vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, z tohto pohľadu je možno konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu. Avšak postup exekučného súdu, keď nerozhodol o zmene súdneho exekútora bol plne opodstatnený a to z dôvodu, že exekúcia uznesením zo dňa 29.6.2011 bola v celom rozsahu zastavená. Uznesenie o zastavení exekúcie potvrdil aj odvolací súd. Bolo by preto v rozpore s logickým procesným postupom, aby na jednej strane najskôr exekučný súd rozhodol na návrh oprávneného o zmene súdneho exekútora a následne, bez potreby vykonávania akýchkoľvek ďalších úkonov by exekučné konanie zastavil. Išlo by výlučne o samoúčelný postup, teda len o rozhodnutie bez akéhokoľvek praktického významu. Nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora preukázaný nebol a nebolo preukázané splnenie ani ďalších dvoch podmienok na vznik zodpovednosti odporcu za navrhovateľom tvrdené ujmy.

Navrhovateľ nepreukázal v konaní, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie jeho majetku, ktorého náhrady sa v konaní domáha. Navrhovateľom vyčíslené náklady označené ako výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Navrhovateľ nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Navrhovateľom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, že by boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise sa takéto podania navrhovateľa nenachádzajú. Samotné nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle Exekučného poriadku nielen oprávnený, ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ nedôjde k zmene exekútora, pôvodný exekútor je povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora, by navrhovateľ musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti pôvodného exekútora mu vznikla škoda, túto skutočnosť však nepreukázal.

Navrhovateľ nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. Navrhovateľ nepreukázal ani existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou.

Vzhľadom na horeuvedené závery súd vyhodnotil návrh navrhovateľa za nedôvodný.

Pokiaľ navrhovateľ predložil pre účely súdneho konania dňa 2.7.2014 znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorý bol založený do spisov súdnej správy pod sp. zn. Spr 619/14, súd na neho neprihliadal. Znalecký dôkaz súd vyhodnotil za všeobecný, nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na túto konkrétnu právnu vec. Sice uvádza sa v ňom, že bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované akého súdneho konania.

Rozhodovanie o trovách konania okresný súd opiera o § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi - úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní žiadne trovy mu nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prioritne argumentoval, že súd nemal splnené podmienky ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. na prejednanie veci v neprítomnosti účastníkov. On (navrhovateľ) riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Ak súd napriek tomu prejednal vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p., odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Odvolateľ namietal zaujatosť sudcu prejednávajúceho aktuálnu vec. Citoval ustanovenie § 14 ods. 1, § 15 O.s.p. On uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach odvolateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. V súvislosti s touto odvolacou argumentáciou odvolateľ poukazuje na záver rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11NcC/46/2012-24 zo dňa 17.10.2012 v právne a skutkovo zhodnej veci, v ktorej nadriadený súd vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda z rozhodovania a prejednanie veci. Za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; že on (odvolateľ) podal ústavnú sťažnosť pre porušenie práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možno uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad nepripúšťalo, nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie.

Odvolateľ argumentoval i tým, že konečné/meritórne rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Z tohto dôvodu podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Meritórne rozhodnutie súdu za tejto procesnej situácie je prinajmenšom predčasné.

Súd odignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval § 101 ods. 2 O.s.p., navyše keď on zdôraznil v žiadosti, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Napokon on (odvolateľ) nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. On nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Porušil zásadu kontradiktórnosti súdneho konania, pritom kontradiktórnosť súdneho procesu sa

neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Táto zásada nie je obmedzená ani druhom súdneho procesu. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise.

Odvolaťel poznamenal, že ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O.s.p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Skutkovým základom sa mal stať ním (navrhovateľom) tvrdý skutkový stav. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne vo veci meritórne rozhodol ignorujúc § 153b O.s.p.

Odvolaťel vytyka súdu, že odignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu konkrétnych výdajov, napr. na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle a arbitrárne. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa to však týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Nesúhlasí ani s tvrdením súdu, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. V súdnom konaní hodlal prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, jeho (navrhovateľa) nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, ako práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné, napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu, nie je v právnom štáte udržateľné.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný rozsahom i dôvodmi odvolania a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v prejednávaní veci zistil riadne skutkový stav, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Pri vykonaní dôkazov vychádzal najmä z procesného návrhu navrhovateľa na vykonanie dokazovania ním označeného priamo v návrhu na začatie konania. Vychádzal z rozhodujúceho a podstatného dôkazu, ktorý navrhovateľ označil - z obsahu súvisiaceho exekučného spisu. Vykonané dôkazy vyhodnotil súd v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a vec správne právne aj posúdil. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa považuje za svoju povinnosť vyjadriť sa k podstatným odvolacím argumentáciám.

Odvolaťel argument navrhovateľa, ktorým vytyka súdu prejednanie veci v jeho neprítomnosti postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. nemá svoj právny základ. Navrhovateľ na meritórne pojednávanie bol riadne predvolaný. Predložil súdu žiadosť o odročenie vytyčeného pojednávania, avšak za dôležitý dôvod označil okolnosť, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení/ nevyvúčení sudcov Okresného súdu Námestovo a v prípade nevyvúčenia sudcov má záujem brániť sa všetkými možnými zákonnými prostriedkami, predovšetkým podaním sťažnosti na Ústavný súd SR. Uvedené tvrdenie navrhovateľa je účelové, pretože rozhodnutie nadriadeného súdu, v ktorom bola riešená otázka

vylúčenia/nevylúčenia sudcov Okresného súdu Námestovo, konkrétne uznesenie 9NcC/434/2013-50 zo dňa 30.9.2013, právny zástupca navrhovateľa obdržal 5.11.2013. Neexistoval teda navrhovateľom tvrdený tzv. „dôležitý dôvod“ na zrušenie pojednávania. Navyše otázka vylúčenia/nevylúčenia sudcov Okresného súdu Námestovo bola vyriešená nadriadeným súdom právoplatne. Za tejto situácie mohol okresný súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec v neprítomnosti navrhovateľa prejednať a aj rozhodnúť.

Je účelový aj ďalší odvolací argument navrhovateľa, ktorým namieta zaujatosť sudcov okresného súdu. Táto otázka bola rozhodnutím nadriadeného súdu vyriešená. Otázku zaujatosti/nezaujatosti sudcov posudzoval nadriadený súd právoplatne, ide o rozhodnutie konečné a ani podanie sťažnosti na Ústavný súd namietajúce nesprávnosť rozhodnutia nadriadeného súdu v otázke vylúčenia/nevylúčenia sudcov nemôže byť považované za dôležitý dôvod pre odročenie súdneho pojednávania. Krajský súd dodáva, že ku dňu jeho rozhodnutia neexistuje žiadne rozhodnutie Ústavného súdu SR, v ktorom by bolo konštatované, že bola porušená zásada nestrannosti súdu/sudcu, resp. že by rozhodnutie nadriadeného súdu v otázke vylúčenia/nevylúčenia sudcov bolo v rozpore s právom.

Krajský súd vyhodnotil za účelový odvolací argument, ktorým odvolateľ poukazuje na predčasnosť meritórneho rozhodovania z dôvodu, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. V meritórnom rozsudku o takomto návrhu okresný súd nerozhodoval a ani nemal dôvod, keďže navrhovateľ nepredložil okresnému súdu procesný návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/O.s.p.

Súd prvého stupňa bol dôsledný i v dôkaznom konaní, skutkové okolnosti podstatné pre ustálenie existencie/neexistencie základu právneho nároku zisťoval z obsahu pripojeného exekučného spisu 4Er/1812/2008. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania súvisiaci exekučný spis označil podľa spisovej značky súdneho exekútora, ním označený spis okresný súd lustroval, vyhľadal i stotožnil, zistil, že ide o exekučný spis vedený u okresného súdu pod sp. zn. 4Er/1812/2008, obsah tohto spisu okresný súd oboznamoval na meritórnom pojednávaní, skutkové zistenia súdu prvého stupňa korešpondujú s existujúcou procesnou situáciou v predmetnom spise. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd dáva účastníkom konania relevantné a podrobné odpovede na všetky skutkové i právne významné otázky z ktorých vychádzal, uviedol ktoré ustanovenia súvisiacich právnych predpisov na posudzovanú vec aplikoval. Okresný súd rozsah dokazovania neustálil svojvoľne a sám, ale prioritne vychádzal z dôkazov, ktoré navrhovateľ priamo v návrhu na začatie konania označil. Rozhodujúcim dôkazom bol obsah exekučného spisu, údaje, ktoré súd prvého stupňa uvádza v písomnom odôvodnení rozhodnutia, vychádzajú z pravdivých a relevantných procesných postupov v exekučnom konaní. Navrhovateľ mohol využiť procesný priestor : zúčastniť sa meritórneho pojednávania, mohol argumentovať priamo na pojednávaní, navrhovať dôkazy, vyjadriť sa ku vykonaným dôkazom. Bolo na navrhovateľovi, či tento procesný priestor využije alebo nie. Tým, že sa nezúčastnil meritórneho pojednávania, o takúto možnosť sa obral sám.

Nie je povinnosťou súdu pre prípad nevyjadrenia sa odporcu k žalobnému návrhu postupovať podľa § 114 ods. 3 O.s.p. a rozhodovať rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b/ O.s.p.. Krajský súd dodáva i to, že v súdnej veci bol nárok navrhovateľa vyhodnotený ako nepreukázaný a následne nedôvodný.

Správne konštatuje okresný súd, že zodpovednosť za škodu spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu štátu je naplnená, ak sú splnené (prítom ide o kumulatívne splnenie podmienok) všetky zložky tohto zodpovednostného vzťahu, t.j. existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Je správny vecný záver súdu prvého stupňa, že nevydanie rozhodnutia o zmene súdneho exekútora nezakladá nesprávny úradný postup orgánu štátu. Tento záver má oporu v procesnej situácii, ktorá v dotknutom exekučnom konaní vyvstala, v exekučnej veci exekúcia bola zastavená v plnom rozsahu, keďže sa vykonávala na základe rozhodnutia, ktoré priznáva zákonom nedovolené plnenie. Odvolanie podané navrhovateľom proti zastaveniu exekúcie krajský súd vyhodnotil za nedôvodné a uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie potvrdil. Správne konštatoval okresný súd, že za tejto procesnej situácie akékoľvek rozhodovanie o návrhu na zmenu súdneho exekútora by bolo neúčelné, bez akejkoľvek formálnej, či právnej logiky a nadbytočné. K týmto vecným záverom súdu prvého stupňa sa však odvolateľ v odvolaní nevyjadruje.

Okresný súd neodignoroval tvrdenie navrhovateľa o majetkovej škode, vytykaná nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu vytykané navrhovateľom v tejto časti neobstojí, pretože okresný súd v dôvodoch rozhodnutia aj v týchto otázkach dal účastníkom konania vyčerpávajúce odpovede.

Pokiaľ okresný súd neakceptoval návrh navrhovateľa na vykonanie dokazovania s obsahom znaleckého posudku č. 1/2014 vo veci výšky tvrdenej škody, takýto procesný postup okresného súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní, ktoré preukázalo neexistenciu nesprávneho úradného postupu, neexistenciu škody. Za tejto situácie vykonanie dokazovania znaleckým posudkom by bolo nehospodárne, nadbytočné, navyše znalecký posudok, ktorý predkladal pre účely viacerých súdnych konaní navrhovateľ, má po obsahovej stránke iba všeobecný charakter bez konkrétnej špecifikácie na tú ktorú súdnú vec.

Ďalšie odvolacie argumentácie odvolateľa pri právnom posúdení veci významné neboli.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách tohto odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom (žiadnemu z nich) ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, bolo by jeho povinnosťou nahradiť trovy úspešnej procesnej strane - odporcovi, odporca si však tieto trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .